

CEM MURAT SOFUOĞLU

avcem@superonline.com

'Savrulmak' ve Mine G.Kırıkkanat

Radikal Gazetesi yazarlarından Mine G.Kırıkkanat, 13 ve 14 Şubat tarihli, 'Savrulmak' ve 'Savrulmak (2)' başlıklı köşe yazılarında, önce geçenlerde kaybettiğimiz Cem Karaca (CK)'nın, ardından da ilk genel yayın yönetmeni Hasan Cemal (HC)'in görüşlerini ve geldikleri noktayı değerlendirmiş.

Kırıkkanat, CK'yi savrulanlar arasında görmektedir, çünkü kendisi doğma büyüme bir emekçi olmamasına ve bir kentsoylu olmasına rağmen, köylülüğün bayrağını sallayarak şöhret olmuştur. 12 Eylül darbesinin ardından kaçtığı Almanya'dan geri geldiğinde ise, kendi değerlerini inkar ederek, teslimiyet içinde ölmüştür.

Kırıkkanat'a göre, daha önce yanlış yapanların (yani HC gibilerin) ise, bugün hiç konuşmamaları ve 30 yıl içinde Kıbrıs konusunda faul yapmayarak yetişen kuşağın yani, sadece kendisi gibilerin bu yanlış düzeltmeleri gerekmektedir.

'30 yıl önce meydanlar ya taksim, ya ölüm diye inlerken' coşku yerine kaygı duyan akıllı başında bir lise öğrencisi olan Kırıkkanat, bu yanlışla katılmamış ve evrimsel bir süreç geçirmiştir.

Bir kere 'Ya taksim, ya ölüm' sloganı, 30 sene öncesinin yani 70'lerin değil, 1950'lerin sloganıdır ve o tarihlerde Kırıkkanat ya ilkokula gidiyordu, ya da dünyada yoktu. Bu nedenle, yazarın bu eylemler hakkında o yıllarda kaygı duyması mantığa uygun değildir. Yazar herhalde, sonradan öğrendiği bu sloganlardan dolayı, kaygılanmış olmalı.

İkincisi, 1970'li yıllarda Türk Solu'nun, Kıbrıs Sorunu hakkında ayrıntılı bir görüşü -aslında hiç bir görüşü- yoktu. Zaten bu nedenle HC de, Demirel yönetimine karşı çıkarak, çözümünü dolaylı olarak engellediklerini söylüyor.

Anlaşılan Yazar bir zamanlama hatası yapmakta.

Batı'da 'Errare humanum est' derler, eski deyimle ise 'Beşer hatadan salim olmaz' yani 'Yanılmak insana mahsustur'. Elbette 'evrimsel' değişim geçirenler bundan müstesna olabilirler.

Bu arada Yazar, devrimci düşüncenin Marx, Engels, Lenin... gibi önde gelen düşünürlerinin; Mayakoski, Yesenin, N.Hikmet, Şostakoviç... gibi sanatçıların emekçi sınıftan değil, kentsoylu sınıftan gelmiş olduklarını unutmuşa benziyor.

12 Eylül askeri rejimi, Türk Solu'nun üzerinden silindir gibi geçerken, Kırıkkanat gibi Paris'te veya başka bir Avrupa şehrinde yaşayanların, o dönemi yaşayan CK ve kuşağı hakkında değerlendirme yaparken, daha insafli ve kibar olmaları gerekir.

Savrulmadan ve devrilmeden, 'evrimsel' değişim geçiren Yazar'a, insanların geçen 24 yıl zarfında değişebileceklerini anımsatmak isterim.

Mecelle'nin deyişiyle 'Ezmanın tegayyürü ile, ahkâmın tegayyürü inkar olunamaz'. Yani, 'Zamanın değişmesiyle, hükümlerin (yani düşüncelerin) değişmesi yadsınamaz.'

Ayrıca Yazar'a, yaşadıkları olayların etkisiyle düşüncelerini değiştiren André Gide, George Bernanos, Victor Hugo... gibi Fransız yazarlarını da gözönünde bulundurmasını öneririm.

Bu arada küçük bir ayrıntı, Yazar 14 Şubat tarihli yazısında 'sol beyni lobotize Türkiye'de' diye belirtiyor. Ne Türkçe'de, ne Fransızca'da 'lobotize' diye bir kelime ben bulamadım. Yazar olsa olsa 'lobotomi' (Fransızca 'lobotomie'), yani beynin bir lobunun sinir tellerini kesme operasyonu, sözcüğünü kullanmak istemiş anlaşılan. Belki de yeni bir kelime yaratmak istedi. Kim bilir?